TENIS DE MASA

După campionatele de la Malmö, un bilanț nesatisfăcător (II)

Cu puțin înainte de începerea „europenelor" mulți specialiști prezenți la campionate afirmau că este greu de dat vreun pronostic la băieți. Aceasta, deoarece valorile erau extrem de apropiate.

Intr-adevăr campionatele la băieți au fost mai echilibrate, ceea ce a adus un plus de vigoare în partide ; s-a văzut, de asemenea, un asalt puternic din partea tinerelor „palete", mai multă preocupare pentru un joc variat și modern în care mișcarea la masă, acrobația, au constituit elemente principale.

În întrecerile masculine sportivii români n-au fost lipsiți de șanse. La simplu, sorții au fost ceva mai nefavorabili cu Giurgiucă, însă... obișnuiți pentru restul jucătorilor : Reti, Negulescu, Bodea. La probele de simplu și dublu băieți se putea realiza mai mult, iar locul 4 obținut pe echipe nu are darul să mulțumească. Jucătorii noștri au avut posibilitatea să obțină un rezultat de valoare, dar această posibilitate n-au transformat-o în realitate. Ca și fetele, pe durata întregii competiții băieții s-au comportat — cu excepția a 3—4 întâlniri — necorespunzător. În linii mari iată cauzele care sînt, după părerea noastră, cauzele :

PUNCTE DE VEDERE

O PREGĂTIRE FIZICĂ INCOMPLETĂ...

Nu greșim cînd afirmăm că băieții nu au avut o pregătire fizică bună, la nivelul sarcinilor ce se pun în fața unei competiții grele, de dimensiuni. Antrenorul Paneth, cunoscut pentru priceperea sa în lucrul cu sportivii, dacă a reușit ca la „europene" să alinieze o formație în general sudată, cu posibilități de afirmare, nu același lucru se poate spune despre pregătirea generală a jucătorilor.

Primul meci a fost cel cu Spania, pe care formația noastră a învins-o net cu 5—0. Au evoluat Giurgiucă, Bodea și Reti. Primii doi s-au comportat bine în fața unor jucători cu pretenții modeste. Reti, care a învins pe M. Olivar (15—21, 21—12, 21—16) a arătat și unele lipsuri, în special legate de condiția fizică.

În meciul următor, cu Franța, adjudecat de noi cu 5—1, Radu Negulescu l-a înlocuit pe Reti, dar lipsurile acestuia s-au transmis lui Bodea, la care s-a constatat în plus lipsă de calm și voință de luptă. Acesta era la un pas să piardă la francezul Secretin (7—21, 25—23, 21—16).

Apoi, într-o întîlnire apreciată de presă, România dispune de Ungaria cu 5—2. Cei mai bine au evoluat Dorin Giurgiucă și Radu Negulescu. În partida cu formația Ungariei s-au jucat 17 seturi, din care noi am pierdut 6. Cu toate deficiențele arătate în joc (lipsa unor puternice loviturii din rever și forhend — Giurgiucă — încetinirea ritmului de joc — Negulescu — o insuficientă concentrare—Reti—), se părea că formația noastră și-a găsit cadența și că ea va face o figură frumoasă în campionatele de la Malmö. Dar, de la acest meci cu formația Ungariei s-a văzut cel mai pregnant că echipa noastră nu este bine pusă la punct cu pregătirea fizică. În unele din cele 17 seturi jucate s-a observat că după ce jucătorii noștri aveau o „zestre" de 4—5 și 6 puncte, pierdeau spre sfîrșit punct cu punct, terminînd întîlnirile fără suflu. Că jucătorii romîni au avut o condiție fizică insuficientă o dovedește și faptul că, după ce am condus echipa maghiară cu 4—0, pas cu pas, am început să... pierdem teren.

În prima partidă România—Suedia, pierdută de noi cu 3—5, s-au desprins în continuare lipsurile noastre la capitolul condiție fizică.

La puțin timp formația română s-a întîlnit cu cea a Angliei, care învinsese înainte redutabila echipă suedeză.

În dimineața meciului România—Anglia ziarul „Svenska Dagbladet" scria că *„romînii au mult mai mari șanse decît englezii în partida de după amiază și este foarte posibil ca în meciul de baraj, dacă suedezii înving pe unguri, să se întîlnească cu romînii"*. „Profeția" ziarului s-a adeverit, formația suedeză a învins Ungaria cu 5—0, iar noi pe cea britanică cu 5—2 (11 seturi cîștigate și 6 pierdute). „Eroul" serii de marți a fost Radu Negulescu, care a învins pe I. Harrison (21—6, 21—15) și D. Nealle (23—21, 21—19) și în ultimul meci pe C. Barnes (21—9, 21—19) ! În această partidă băieții noștri au făcut un joc tehnic și tactic bun, întorcînd acel 2—0 cu care erau conduși și învingînd în final.

Ca urmare a eforturilor depuse, în meciul pentru cîștigarea barajului, ne-am prezentat insuficient puși la punct fizic și am pierdut cu 3—5. Trebuie totuși să spunem că acest baraj dintre Romînia și Suedia a fost o adevărată finală. S-au jucat 21 de seturi care au durat trei ore și jumătate, într-un ritm și o tensiune infernală. Într-o bună parte a seturilor noi am condus cu diferențe uneori de 3—5 puncte, dar spre finalul seturilor, ca urmare a scăderii potențialului fizic și moral, am cedat. Trebuie să arătăm că la lipsa de condiție fizică s-a adăugat și o slabă putere de concentrare.

Întîlnirea cu Cehoslovacia pentru locurile III—IV a ținut puțin. Prezentîndu-ne extrem de obosiți, înțelînd fără convingere, am pierdut cu 5—1 ! Iată în acest sens un exemplu e concludent : din nou meciul Giurgiucă—Purckart. În această partidă — repetăm cu un jucător mult inferior — Giurgiucă s-a demobilizat repede pentru că nu-i mergeau, mai ales, loviturile pe rever ! În setul II francezul egalează și face 8—8. Un moment de întrerupere îi dă prilejul antrenorului Paneth să intervină, acțiune dovedită ulterior salutară. Giurgiucă își schimbă tactica trimițînd lui Purckart mingi pe forhend, care îl incomodau vădit și îl sileau pe acesta să răspundă cu mingi înalte pe stînga, adică pe partea convenabilă lui Dorin.

În meciul cu maghiarii, sportivul nostru, bine condus de pe margine, a adoptat o tactică în funcție de adversar, de posibilitățile sale, iar atunci cînd acesta își schimba tactica, sportivul nostru proceda la fel. Astfel, în setul I din meciul cu Pignitzki, Giurgiucă a smuls punct cu punct datorită faptului că a pus mai multe topspinuri, pentru că a contrat cu atenție ; în setul III, cînd Pignitzki își schimbase jocul, Giurgiucă n-a mai dat topspinuri ci numeroase retopspinuri. El a cîștigat pentru că și-a pregătit fiecare minge, pentru că a știut să surprindă pe adversar.

În continuare, în meciurile pe echipe, la dublu și la simplu, jucătorul romîn n-a mai procedat așa. Lipsa de orientare tactică a jucătorilor noștri s-a văzut și în partida de baraj cu Suedia. În acest meci s-au jucat 21 seturi din care am luat abia 9. Partida putea fi cîștigată dacă Reti nu se ambala în contre (10—21, 13—21) în întîlnirea cu K. Johansson, care era foarte sigur pe rever și care avea o viteză de execuție foarte mare ; noi nu pierdeam dacă Negulescu, în partida cu cîncea, cu același jucător, avea mai multă inițiativă, o alternare a serviciilor, o dirijare variată a mingilor, mai ales pe linia de mijloc. În general, în această întîlnire Negulescu a pierdut mingi foarte ușoare, nu a reușit să păstreze un ritm uniform în joc, iar în setul III, la 19—17 pentru Johansson, a dat mingi înalte spre care studentul le-a fructificat. Se impune deci și aici un învățămînt : mai multă atenție pentru însușirea unei tactici variate, în funcție de adversar și de posibilitățile și capacitatea sa

...DAR ȘI LIPSĂ DE MORAL ȘI VOINȚĂ

Oricît de bună ar fi pregătirea tehnică, dacă nu este însoțită și de o pregătire fizică și moral-volitivă corespunzătoare, nu poate aduce rezultate bune. Și acest lucru s-a văzut cu noii la Malmö. Deci o altă lipsă care s-a vădit la sportivii noștri a fost și cea legată de modul cum ne-am prezentat la capitolul moral și de voință. Or, băieții au „strălucit" doar în 2—3 partide ca apoi să piardă, cum se spune, la „sosire". Considerăm că o parte din vină pentru rezultatele slabe de la „europene" o poartă antrenorii Paneth și Pop, ca și biroul federal, care n-au urmărit cum trebuie și n-au făcut tot ce este posibil ca jucătorii noștri să aibă o temeinică pregătire de ansamblu. Că și fetele, băieții puteau obține mai mult. Trebuia însă o și mai mare dirzenie în întreceri, o mai mare concentrare în luptă. O confirmare a acestui lucru ne-o subliniază și declarațiile unor specialiști prezenți în sală, care spuneau că *„romînii își pierd firea, se inhibă puternic și joacă crispat"* ...că *„Dorin Giurgiucă este un mare jucător, care antrenează foarte concentrat, dar ce păcat că tot atît de repede el se și deconcentrează"*.

Și noi am tras asemenea concluzii urmărind atent evoluția jucătorilor noștri în decursul campionatelor. Dorin Giurgiucă, de pildă, un jucător cu bogat palmares internațional, în partida cu francezul Purckart (de o valoare mediocră) a prestat un joc dezlînat, care l-a dus — la un moment dat — la un pas de înfrîngere. Și cînd a văzut că nu-i merg topspinurile și loviturile pe rever, și-a pierdut complet calmul, voința de luptă și a început să trimită mingile... țintă și în plasă. Numai intervenția prompță a antrenorului l-a mai liniștit. La Reti s-au văzut lipsuri și mai sertoase. Din cauza slabei sale voințe și a lipsei de concentrare el pierde meciuri foarte ușoare cu o dezinvoltură care exasperează. Așa, de pildă, după ce l-a învins pe redutabilul Berczik (21—19 și 21—15) în partida a șasea cu Rozsas a jucat lipsit de voință și inițiativă, pierzînd simplu și rapid cu 2—0 ! Numai comportarea fără greș a lui Negulescu în fața lui Berczik ne-a adus victoria finală împotriva reprezentativei maghiare.

Și Negulescu a evoluat uneori emotiv, cu un moral necorespunzător. Astfel, el s-a prezentat la masa de joc deseori foarte crispat și nervos, fapt care a dus la ratarea loviturilor sau la ridicarea în serie a mingilor. În general Negulescu pune prea mult accent pe spectacolizate, lucru care îl solicită la eforturi multiple, foarte grele. Asemenea mișcări inutile îl obosesc însă, aduc o scădere a potențialului lui de luptă.

Considerăm că din punct de vedere al pregătirii morale și de voință sportivii noștri nu s-au prezentat bine și că această problemă trebuie urgent rezolvată în tenisul nostru de masă.

La cele două serioase deficiențe amintite mai sus se adaugă una la fel de importantă și anume aceea legată de *pregătirea tactică*. Fără a trece cu vederea cele 3—4 partide bune făcute de jucătorii noștri, dirzenia cu care ei au jucat unele seturi, trebuie să spunem răspicat că în privința tacticei, în momentele date de concurs, felul de a proceda al băieților noștri a lăsat de dorit.

Iată în acest sens un exemplu e concludent : din nou meciul Giurgiucă—Purckart. În această partidă — repetăm cu un jucător mult inferior — Giurgiucă s-a demobilizat repede pentru că nu-i mergeau, mai ales, loviturile pe rever ! În setul II francezul egalează și face 8—8. Un moment de întrerupere îi dă prilejul antrenorului Paneth să intervină, acțiune dovedită ulterior salutară. Giurgiucă își schimbă tactica trimițînd lui Purckart mingi pe forhend, care îl incomodau vădit și îl sileau pe acesta să răspundă cu mingi înalte pe stînga, adică pe partea convenabilă lui Dorin.

În meciul cu maghiarii, sportivul nostru, bine condus de pe margine, a adoptat o tactică în funcție de adversar, de posibilitățile sale, iar atunci cînd acesta își schimba tactica, sportivul nostru proceda la fel. Astfel, în setul I din meciul cu Pignitzki, Giurgiucă a smuls punct cu punct datorită faptului că a pus mai multe topspinuri, pentru că a contrat cu atenție ; în setul III, cînd Pignitzki își schimbase jocul, Giurgiucă n-a mai dat topspinuri ci numeroase retopspinuri. El a cîștigat pentru că și-a pregătit fiecare minge, pentru că a știut să surprindă pe adversar.

În continuare, în meciurile pe echipe, la dublu și la simplu, jucătorul romîn n-a mai procedat așa. Lipsa de orientare tactică a jucătorilor noștri s-a vădit și în partida de baraj cu Suedia. În acest meci s-au jucat 21 seturi din care am luat abia 9. Partida putea fi cîștigată dacă Reti nu se ambala în contre (10—21, 13—21) în întîlnirea cu K. Johansson, care era foarte sigur pe rever și care avea o viteză de execuție foarte mare ; noi nu pierdeam dacă Negulescu, în partida cu cîncea, cu același jucător, avea mai multă inițiativă, o alternare a serviciilor, o dirijare variată a mingilor, mai ales pe linia de mijloc. În general, în această întîlnire Negulescu a pierdut mingi foarte ușoare, nu a reușit să păstreze un ritm uniform în joc, iar în setul III, la 19—17 pentru Johansson, a dat mingi înalte spre care studentul le-a fructificat. Se impune deci și aici un învățămînt : mai multă atenție pentru însușirea unei tactici variate, în funcție de adversar și de posibilitățile și capacitatea sa

UNELE CONCLUZII

O analiză sumară a evoluției și comportării sportivilor noștri la „europenele" de la Malmö scoate în relief o serie de lipsuri în tenisul nostru de masă, care trebuie de urgență lichidate. Ce trebuie făcut ?

1. *O pregătire tehnică la nivelul cerințelor tenisului de masă mondial.* În acest sens federația de specialitate, colegiul de antrenori, antrenorii loturilor au datoria să acționeze cu și mai multă responsabilitate pe linia însușirii de către sportivi a unui joc dinamic, variat, în care loviturile hotărîtoare să fie bine învățate de jucători.

2. *O pregătire fizică la nivelul competițiilor grele, de durată.* La Malmö, așa cum am subliniat, sportivii s-au prezentat slab din punct de vedere al pregătirii fizice. În timpul concursului sportivii noștri nu au știut să-și dozeze bine efortul, au făcut deplasări inutile, la masă au ridicat „baloane", au permis adversarului să-i alerge și să-i obosească. Nevoia condiției fizice necesară, ei au pierdut primele seturi, au jucat la maximum posibilităților fizice și tehnice ca să cîștige seturile următoare și apoi, slăbiți, au pierdut în final.

3. *Mai multă inițiativă în joc* Băieții și fetele nu au avut suficientă inițiativă, nu s-au priceput să rezolve rapid problemele tactice, în timpul jocului, în condițiile ivite.

Considerăm, de asemenea, necesar ca federația să asigure pe viitor :

- O mai mare atenție dezvoltării bazei de mase, prin înființarea de centre de inițiere pentru copii, campionate școlare pe grupe, clase ete (mai multă atenție tineretului de la sate)
- Îmbunătățirea sistemului competițional.
- Îndrumarea celor mai competenți antrenori către centrele de inițiere în tenisul de masă.
- O influxie cu tineret, cu elemente talentate, a loturilor republicane.
- Mai mult contact cu viața, cu terenul, din partea antrenorilor și a specialiștilor ce lucrează în cadrul federației (tenisul de masă este o disciplină prevăzută în programul Spartachiadei, dar cîți tineri campioni au fost urmăriți și selecționați pentru secțiile de performanță ?!),
- Întronarea unei munci colective, mai pline de responsabilitate, în cadrul federației și comisiilor ei.

VASILE GRADINARU

BASCHET

CREȘTEREA EFICACITĂȚII — O PRIMĂ CARACTERISTICĂ A CAMPIONATULUI MASCULIN

Ca și în alți ani, campionatul republican masculin de baschet stîrnește în rîndul iubitorilor de sport un mare interes, alimentat de calitatea ridicată a multor întîlniri, de focul rezultatelor surprinzătoare, precum și de faptul că spre deosebire de alte ediții, de data aceasta, jumătate din echipele participante în seria I (de pildă) au un cuvînt greu de spus în lupta pentru întîietate. Să vedem care ou fost pînă acum punctele de atracție ale acestei întreceri oferite în momentul de față după desfășurarea primului tur.

70 DE PUNCTE ÎN FIECARE JOC

Aceasta este media realizată de cele 12 echipe la sfîrșitul turului, cifră care ilustrează mărirea continuă a eficacității jocului. De altfel, aceasta este o primă caracteristică pe care ne-o dezvăluie întrecerea echipelor masculine. Anunțarea din sărituri de la semidistanță și chiar distanță a început să devină o armă tot mai puternică în jocul echipelor noastre și nu greșim dacă afirmăm că aproape 50 la sută din punctele pe care le înscrie o echipă frumtașă într-un meci se datorează unor aruncări de la o distanță de cinci-șase metri și chiar mai mult. **Dinamo Bucureşti, Steaua, Ştiinţa Timişoara, Ştiinţa Bucureşti, Steaua roşie Braşov** — iată numai cîteva din echipele care-și organizează majoritatea acțiunilor ofensive pentru crearea unor astfel de poziții de aruncare și realizarea pozitive nu au întîrziat să apară. Acest lucru, desigur, ridică noi probleme dificile pregătirilor, care sînt nevoite să caute tot timpul antidotul unor asemenea tactici. Și din aceste căutări — unele chiar inspirate (vezi Rapid București) — baschetul nostru nu va avea decît de cîștigat. Am vrea, însă, ca la acest capitol să putem cita în viitor și alte exemple. Ne referim la echipa **Farul Constanţa, Politehnica Cluj, Ştiinţa Tg. Mureş** sau **C.S.M.S. Iaşi** unde lipsurile în această direcție sînt evidente.

SA FIE VORBA NUMAI DE INCONSTANȚĂ ?

Desigur, surprizele constituie farmecul oricărei întreceri sportive și acest joc al rezultatelor neașteptate, care produc răsturnări de clasament spectaculoase, suscită întotdeauna interesul publicului pentru competiția respectivă. Există însă surprize și „surprize. Unele sînt generate de autoîncrederea unor sportivi, de lipsa de insistență a unui antrenor sau de greșeli de tactică (în momente decisive) ale unei echipe. Altele însă... pot fi mai greu de înțeles. Și din această categorie fac parte (pentru că exemplul este cel mai recent) victoria Științei Timișoara asupra formației Dinamo București. Pentru că aici s-ar spune, este greu de imaginat ca numai la o săptămînă după frumoasa victorie din meciul cu Steaua, formația dinamovistă să

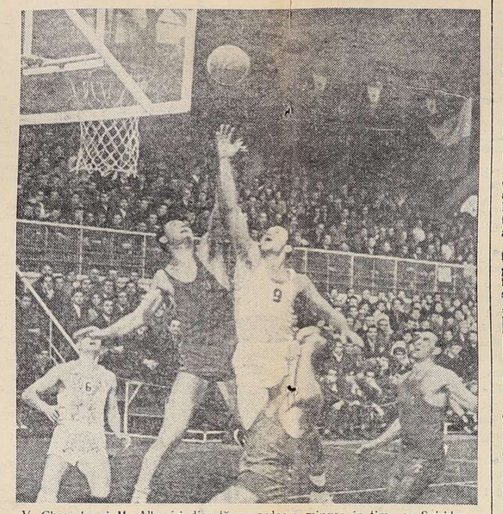

V. Gheorghe și M. Albu își dispută cu ardoare mingea în timp ce Spiridon, Novacek și Nedef asistă la acest pasionant „duel aerian"
Foto : P. Romoşan

capoteze în fața unei echipe cu un lot și posibilități infinit mai reduse.

Fără a nega nicidecum aceste atît de juste calități ale echipei **Dinamo Bucureşti**, cît și în acela al formațiilor **Steaua, Rapid** sau **Dinamo Oradea**, care au avut pe parcursul celor 11 etape unele comportări contradictorii, se poate vorbi, în primul rînd, de lipsa unui sistem precis de joc, de o evidentă lipsă de maturitate. De asemenea — și asupra acestui lucru am mai atras atenția și în alte rînduri — carențele unor sisteme defensive nesigure își pun adesea amprenta asupra comportărilor echipelor noastre frustrîndu-le și în ingrădesc posibilitățile de dezvoltare, de cîngere a unei valori superioare, lată, deci, încotro trebuie îndreptată atenția.

TINERETUL LA ÎNĂLȚIME !

Jocurile acestui tur au scos și mai mult la iveală posibilitățile unor tineri baschetbaliști, promovați cu curaj chiar și în „sulițe" de bază. **Diaconescu** (Steaua), **Rühling** (Ştiinţa Cluj), **Jekeli** (Ştiinţa Bucureşti) au devenit jucători pe care antrenorii lor coalesează din ce în ce mai mult. Chiar și **Novac, Scoţeanu** (Dinamo Buc.), **Manea** (Rapid) sau **Mazilu** (Dinamo Oradea) se apropie cu pași repezi de grupul frunțaș. Așteptăm însă mai mult de la **Dîrzi, Tudosi** (Steaua), **Filip, Purcăreanu** (Ştiinţa Buc.) — pentru a numi doar cîțiva din cei ce continuă să stea pe banca rezervelor — care au frumoase posibilități, dar din cauza pregătirii lor incomplete nu se bucură încă de suficientă încredere, ceea ce constituie o nouă piroștă și pentru antrenorii respectivi.

A. VASILIU

FOTBAL

Știința Cluj din nou învingătoare în fața dinamoviștilor bucureșteni: 3-1 (1-1)

CLUJ 11 (prin telefon de la trimisul nostru). Tradiția continuă. Știința Cluj și-a îmbogățit palmaresul cu o nouă victorie obținută în fața dinamoviștilor bucureșteni. 3—1 de pe tabela de marcaj concretizează în limbajul sec al cifrelor superioritatea în acest joc a gazdelor. Victoria studenților este pe deplin meritată.

Dar mai întîi ceva despre condițiile de joc: joi după-amiază mercurul termometrelor coborîse la Cluj sub linia lui 0 grade. Frig pătrunzător și un teren înghețat ce a devenit mai tîrziu alunecos pe anumite porțiuni.

Ca întotdeauna jocul dintre aceste formații a oferit o întrecere dîrză. Din primul minut echipele s-au angrenat într-o luptă de uzură. Vrînd să... înscrie cît mai repede, cele două echipe joacă nervos, greșesc pasele în apropierea careurilor de 16 m și dau prilej apărărilor să respingă fiecare acțiune. Aproape 15 minute jocul se desfășoară mai mult la centru. Știința „leagă" totuși mai bine jocul și își creează în min. 12 și 16 două situații favorabile pe care Adam și Szabo le ratează. Și iată că a venit min. 19 cu o fază nepreväzută: Gheorgheli și Ștefan se încurcă reciproc și mingea ajunge la Nunweiler III. Acesta se „joacă" cu ea și vrînd să trimită „acasă" o aruncă peste Datcu. Balonul e interceptat de Szabo care pasează lui Pîrvulet și acesta înscrie. Golul îi aduce pe studenți în atac, însă apărătorii dinamoviști degajează de acum dintr-o „bucată". La o asemenea degajare se construiește un contraatac (min. 37). Grăjdeanu intervine și, imitîndu-l pe Nunweiller III, trimite și el mingea peste propriul portar, ieșit defectuos din poartă, Ene II, prelungește... pasa adversarului și egalează. Jocul capătă un ritm mai viu. Știința atacă dar Marcu — intercalat în atac — irosește prea multe mingi, trăgînd imprecis de la distanță.

În repriza a doua gazdele forțează, profită de forma slabă a lui Ivan și lansează pe partea dreaptă atacuri repetate, bine conduse de Szabo. În min. 60 acesta centrează, Ivan lovește min-

Înaintea meciurilor programate azi și mîine în categoria A, clasamentul arată astfel:

1. Steaua	9	7	2	0 21: 6 16
2. Rapid	11	7	2	2 17: 7 16
3. C.S.M.S.	13	6	2	5 17:18 14
4. Petrolul	13	5	3	5 16:13 13
5. Farul	13	5	3	5 14:17 13
6. Steagul roșu	12	4	4	4 14: 8 12
7. Dinamo București	9	6	0	3 19:11 12
8. Știința Cluj	13	4	4	5 21:18 12
9. U.T.A.	13	4	4	5 16:21 12
10. Dinamo Pitești	12	3	5	4 11:12 11
11. Dinamo Oradea	13	4	3	6 16:20 11
12. Știința Craiova	13	4	3	6 11:22 11
13. Minerul Baia Mare	12	3	2	7 13:23 8
14. Progresul	12	1	5	6 6:16 7

gea cu mîna în careu și V. Alexandru transformă, precis, lovitura de pedeapsă, aducînd avantaj echipei sale. Așadar, trei goluri înscrise din situații grave de apărare. Studenții își impun superioritatea, deși nu joacă la cea mai bună valoare. Acțiunile lor sînt lnlesnite de jocul slab al apărării dinamoviste (dintre care doar Popa a corespuns) și care se mulțumește să trimită mingea în tribune sau în corner. În min. 82 o frumoasă combinație V. Alexandru-Szabo (șut puternic pe care Datcu nu-l reține) și Pîrvulet, din apropiere, înscrie din nou. Jocul pe alocuri a plăcut datorită ritmului rapid. Dar unele deficiențe de ordin tehnic, precum și unele ieșiri nesportive au făcut ca el să scadă din valoare. Jucătorii și-au plătit poliț vechi (Nunweiller III, Nunweiller IV, Ene II și Szabo și-au lovit intenționat adversarii).

Arbitrul Petre Sotir (Mediaș) a condus bine pînă în min. 72. De aici însă el a tolerat ieșirile nesportive ale mintite care au dus la denaturarea jocului în această ultimă perioadă.

ȘTIINȚA: Mogut-Marcu, Georgescu, Grăjdeanu, Cîmpeanu-V. Alexandru, Suciu-Ivansuc, Szabo, Adam, Pîrvulet.

DINAMO: Datcu-Popa, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan-Ștefan, O. Popescu-Nunweiller VI, Ghergheli, Ene II, Haidu.

CONSTANTIN ALEXE

A APĂRUT „REGULAMENTUL JOCULUI DE FOTBAL" (comentat)

A apărut — în redactarea arbitrului **George N. Gherghe** — „REGULAMENTUL JOCULUI DE FOTBAL" (comentat).

Editată de UCFS, lucrarea cuprinde două mari capitole : 1. Din istoria fotbalului și a regulamentului de joc ; 2. Directive ale F.I.F.A. privitoare la arbitrajul în diagonală, întrebări și răspunsuri.

Antrenori și jucători ! Procurați-vă din timp această carte — cu continut valoros și aspect grafic ireprosabil — care vi se adresează în egală măsură. Ea vă va înlesni o mai bună cunoaștere a jocului de fotbal.

În al treilea meci, Legia a eliminat Galatasaray cu 1-0 (1-0)

● FOTBALIȘTII POLONEZI S-AU CALIFICAT ÎN SFERTURILE DE FINALĂ DIN „CUPA CUPELOR"

Atac la poarta echipei Legia. Fază din meciul Legia — Galatasaray 1—0
Foto : St. Petrică

Al treilea meci dintre Legia Varșovia și Galatasaray Istanbul din „Cupa cupelor" s-a desfășurat joi, pe stadionul „23 August" din Capitală. Ambele echipe au jucat lent, cu puține acțiuni la poartă.

Galatasaray a avut joi în echipă nu mai puțin de 7 internaționali (Turgay, Cămdemir, Ahmet, Naci, Kadri, Mustafa, Metin). Deși posesori ai unei bune tehnici individuale, fotbaliștii turci au legat jocul, nu au fost folosite extremele. Apărarea a fost compartimentul care a dat în general satisfacție, îndeosebi Candemir și Naci. *„Terenul greu, neobișnuit pentru noi* — după cum au declarat jucătorii turci — *a fost un impediment pentru un control mai bun al balonului"*.

Mai organizat, mai atletic și mai sobru ni s-a părut jocul formației poloneze, care a cîștigat la limită (1—0) prin golul marcat în min. 14 de Apostel. Acesta a reluat o centrare de pe stînga și a trimis balonul cu sete în poarta lui Turgay. În continuare, turcii au căutat să străpungă sistemul defensiv al polonezilor dar nu au reușit, pentru că formația în avantaj s-a organizat bine, în special pe linia de fund, în care Gmoh, Blaut și Caskowski au fost adevărați „goliați" în fața unor „liliputani". Indeosebi, Caskowski s-a remarcat în repetate rînduri, după ce a respins de pe linia porții o „bombă" expediată de Mustafa. Portarul polonez Pekoneck s-a remarcat în două rînduri prin intervenții curajoase, respingînd șuturile puternice ale lui Turan și Dogan (min. 29 și 41).

Repriza a doua ne-a oferit foarte puține acțiuni. Portile celor două echipe au fost amenințate doar de... loviturile libere, de care mai ales jucătorii turci au beneficiat. Spre sfîrșitul meciului, Galatasaray a încercat totul pentru a egala și a speral... în prelungiri dar nu a reușit să egaleze. Rezultatul a rămas 1—0 și Legia s-a calificat în sferturile de finală ale „Cupei".

Arbitrul N. Mihăilescu a condus următoarele formații :

LEGIA : Pekoneck — Masheli, Pehniak, Gmoh, Caskowski — Kozenjowski, Blaut — Zmijewski, Brichzy, Apostel, Frockiewelcz.

GALATASARAY : Turgay — Candemir, Ahmet, Naci — Dogan, Kadri — Tarik, Mustafa, Metni, Turan, Ugur.

ION OCHSENFELD

★

P. S. Meciul era — desigur — interesant de urmărit și de către antrenorii și specialiștii noștri, care puteau să tragă unele concluzii folositoare. Nu i-am văzut, însă, în tribune nici pe antrenorii federali și nici pe ceilalți. Oare ei nu au crezut că este util să fie „observatori" la această partidă disputată la București ?

Știri... noutăți...

AZI ȘI MÎINE DOUĂ RESTANȚE ÎN CATEGORIA A

Stadionul „23 August" din Capitală găzduiește astăzi, cu începere de la ora 13,45 — în cadrul etapei a VIII-a. Mîine, la Baia Mare, se dispută al doilea joc programat la sfîrșitul acestei săptămîni. **Minerul — Dinamo Bucureşti**, care trebuia să aibă loc tot în etapa a VHI-a.

ETAPA ÎN CUPA R.P.R.

Mîine, în întreaga țară, se dispută o nouă etapă în cadrul „Cupei R.P.R.", prilej cu care vor debuta în această competiție formațiile din categoria C. În Capitală vor avea loc două jocuri **Dinamo Obor Bucureşti — Flacăra roşie I Bucureşti** și Flacăra roșie II **Bucureşti — Unirea Răcari.**

MODIFICĂRI ÎN LOTUL ECHIPEI PROGRESUL BUCUREȘTI

Zilele trecute, în cadrul acțiunii de întinerire a echipei, la clubul Progresul din Capitală a avut loc o consfătuire cu prilejul căreia s-a hotărît ca jucătorii Oaidă, M. Voinea și Ivănescu să nu mai facă parte din lotul formației bucureștene.

ESTE NEVOIE DE PASIUNE

Cauzele sînt desigur mai multe. Eu cred însă că una dintre cele mai importante este legată de lucrul insuficient la antrenamente, de numărul mic de repetări la exercițiile de perfecționare a tehnicii individuale. Fotbaliștii noștri vin la antrenamente de cu din obligație, muncesc fără pasiune și cu ochii pe ceas, grăbiți să fevină cît mai iute la preocupările lor particulare. Am fost la multe antrenamente ale Rapidului. Progresului și la Dinamo și am rămas nemulțumit de felul cum se pregătesc, de pildă, Dumitriu II, Varga, Năsturescu, Dumitru Popescu și alții. Și spun asta cu unul care, modest jucător cu anii în urmă, m-am străduit cîndva să-i imit de exemplu pe foștii rapidiști Bogdan, Rădnaru, Vinilă și alții pe care îi urmăream cum lucrau la antrenamente; și-i vedeam rămînînd deseori timp îndelungat după programul de antrenament pe terenul din Giulești, muncind cu ei în sir singuri, fără antrenori, în direcția în care știau că au ceva de remediat.

O altă cauză — lipsa de valoare a multor antrenori, care se bazează pe cele învățate de demult și de mult depășite de evoluția mondială a fotbalului. Și mai sînt și alte cauze care, după părerea mea, țin de munca de educare a fotbaliștilor, de munca nesatisfăcătoare dusă cu juniorii, de numeroasele „dădace" care se ingrijesc o-deseo de echipele noastre de fotbal și se amestecă la treaba antrenorilor ș.a.m.d.

VASILE MARIN
muncitor tipograf la I.P. „Informația"

Cuvîntul CITITORULUI

Mai multă muncă pentru îmbunătățirea calității fotbalului

Să aruncăm mărul putred

Mă gîndesc cum de este posibil ca după 20 de ani de viață nouă, cînd în țara noastră s-au petrecut atîtea transformări fundamentale, cînd s-au creat condiții atît de bune pentru sport, fotbalul să fie în regres ? Nu avem talente ? Nu, nu acesta este adevărul. Avem talente din belsug, dar se pune întrebarea : CUM NE OCUPAM DE ELE ? Atunci, cine este vinovat ? Răspunsul îl știm cu toții : conducerile cluburilor, antrenorii, unii susținători ai echipelor, care s-au obișnuit să cocolosească abaterile grave ale jucătorilor în scopul de a nu-i supăra, de a nu le „strica" buna dispoziție...

Declarațiile unor antrenori (Silviu Ploieșteanu, Valentin Stănescu, Angelo Niculescu) publicate de dv. și de alte ziare reflectă tocmai acest lucru. Ei cocolosesc greșelile jucătorilor.

Aș dori să solicitați tuturor fotbaliștilor care activează în categoria A să arate (în spirit critic și autocritic) cum se pregătesc la antrenamente, cum își petrec timpul liber și ce comportare au avut în cursul meciurilor disputate în turul acestui campionat. Același lucru ar fi bine să-l facă și antrenorii și tovarășii din conducerea cluburilor.

Aș fi curios să știu de ce Petru Emil de la Dinamo București nu mai joacă ca pe vremea cînd era la Știința Cluj ?

În altă ordine de idei, consider declarația făcută de Pircălab privind „oboseala pe care o resimte și acum ca urmare a Olimpiadei de la Tokio" ca o motivare foarte ieftină. Sînt sigur că în constituția sa nu este impăcat cu cele declarate.

Vreau să vă scriu și despre un fapt petrecut pe stadionul „1 Mai" din Constanța în timpul jocului Farul — C.S.M.S. disputat la 22 noiembrie. Este vorba de jucătorii Stoicescu și Iancu de la C.S.M.S. care, pe lîngă alte abateri avute cu acest prilej, au insultat publicul, făcînd unele gesturi ce nu pot fi descrise. S-ar putea ca din tribună cineva să le îl adresat vreun cuvînt necuviincios, dar asta nu-i îndreptățea să răspundă așa cum au făcut în fața unui mare număr de spectatori.

Pentru îmbunătățirea muncii propun F. R. Fotbal următoarele :

— să interzică tuturor cluburilor să mai ia cadre gata eresucte și să înființeze la ele secții de creștere a elementelor de la juniori (mă refer la Dinamo și Steaua) ;

— să trimită cîte un reprezentant care să controleze la cluburi, prin rotație, pregătirea și comportarea ca cetățeni a jucătorilor ;

— să nu se mai cocolosească greșelile, indiferent despre cine e vorba și să se aplice sancțiuni foarte severe pentru abateri ;

— la selecționarea jucătorilor pentru echipele reprezentative să se țină seama și de factorii morali.

Dacă vom arunca mărul putred, adică îngîmfarea, supraaprecierea, indisciplina și alte racile vom asista la meciuri frumoase pe stadioanele noastre.

ing. TR. VIȘOIANU
U.S.A.S. Năvodari

Discuții multe, măsuri puține

În majoritatea articolelor scrise după înfrîngerile din ultima vreme ale echipelor noastre de fotbal, critica a fost adresată în mod justificat jucătorilor, antrenorilor și federației de specialitate. Mă așteptam ca în „Sportul popular" să apară măcar un răspuns la numeroasele critici întemeiate, cel puțin de la un antrenor sau din partea federației. Dar... nimic. Antrenorii, se pare, nici nu se sinchisesc de observațiile făcute, și de asemenea jucătorii și federația. De ce ?

Și de ce nu se iau măsuri de redresare ? Atîta timp cît doar se va discuta și măsuri nu se vor lua, tot fotbal prost se va juca, pentru că jucătorii, antrenorii și federația s-au obișnuit cu critica și cu discuțiile așa cum **s-a obișnuit** Popa de la Dinamo cu **apostrofările** publicului pentru jocul lui **brutal !**

Prin intermediul ziarului „Sportul popular", pun cîteva întrebări :

1) Cînd vor da răspuns, în acest ziar, jucătorii (măcar Constantin și Nunweiller), antrenorii și federația la toate articolele care au reliefat lacunele fotbalului nostru ? Și de ce nu se respectă o hotărîre cu privire la răspunsurile ce trebuie date ziarelor ?

2) Cînd se vor lua măsuri împotriva jucătorilor care nu au o conduită demnă nici la antrenamente și nici la competiții ?

3) Oare deficiențele fotbalului nostru nu se datorese și înfumurării și insuficientei pregătiri a unor antrenori ?

4) Cînd socoteşte federația de fotbal că vom putea avea o echipă care să nu mai fie criticată că practică un joc demodat ?

ing. GH. ȘTEFAN
— Zărnești-Brașov —